

quia ibi nulla ē discordia: h̄ oībo
vna voluntas Undecimū ē vita si
ne morte qz neqz mors neqz luct?
erit vlē. Duodec^m ē gaudiū sine
doloē Dñ ysa. Et leticia sempiterna
sup capita eoz Et h̄. xij. dō p̄mē
tur aīa ī corpe a hēbit ea p̄petue
Ergo q̄ ad the. Nōne aīa pl? ē q̄
corp? p̄pt̄ m̄tiū creatōis. p̄pt̄
p̄ciū redēp̄ciōis. p̄pt̄ seruiciū vo
catōis. p̄pt̄ p̄miū et̄ne remūe
rationis. Dñca. xvi. ser. lvij

Ortu? ē fili? vnic? m̄tis
sue lu. viij. Nō qz oīs cre
atura deū laudat in iusti
cia a mīa Nā illd apparz in malo
rū puniōe: h̄ iusticia et mīa in re
missiōe pecōz. h̄ tñ magis ē necē
ria hūano generi mīa q̄ iusticia
p̄pt̄ fragilitatē hūanitatis. Et
ido clamat p̄ph̄a Dñe cū irat?
fueris mie recordaberis Et q̄uis
eqlis fuit in ill̄ in iusticia a mīa:
tñ sp̄ suā mīam p̄p̄nit iusticie. et
ideo d̄t ezech. Nolo mortē pecō
ris h̄ vt d̄tat? a viuat Et p̄pt̄
mīam voluit ad gen? hūanū icar
nari vt d̄t apls Nō ex opibz ius
ticie q̄ fecim? nos: h̄ fm suā mīam
saluos nos fecit p̄ crucifixionē a
mortē vt nos reuōret ad vitā. g^o
videns vnicū filiū vidue mortuū
mīa mot? r̄suscitauit eū: vtz i euā.

bat ibs ī ciuitatē q̄ vocat? nay:
et ibāt cū illo discip̄li ei? et turba
copiosa cū illo Cū āt appropinq̄
ret porte citatis ecce defūctus effē
batur vnic? fili? m̄tis sue a h̄ eāt

vidua. et turba citatis erat cū illa
Quā cū vidiss̄ ibs mīa mot? sup
illā dixit Noli flē. a accessit et te
tigit loculū h̄ij āt q̄ portabāt ste
terunt. et ait dñs Adolescēs tibi
dico surge Et resedit q̄ eāt mortu
us et cepit loqui. et dedit illū m̄ti
sue Accepit āt oēs timor a m̄gni
ficabant deū dicētes. qz p̄ph̄a
m̄gn? surr̄xit in nob. qz visitauit
dñs plebē suā a sic patz euāgelīū
Nō circa thema Quadruplex ē
mors. p^a mors natūe. scda mors
culpe. t̄cia mors spūal grē. q̄rta
mors et̄nal gehēne Prima mors
nature ē. qz oēs creaturē natūales
mōiunt? q̄ viuūt vita natūali De
illa morte dicit eccl̄as. O mors q̄
amara ē memoīa tua Dñ videm?
qñ hō senescit calor natural̄ defī
at a natūa debilitat? et tandē cor
pus moritur: et h̄ puenit nob ex
p̄mis pentibz. s. adā a eua quibz
dñs ait vtz ge. i. In q̄cūqz hora
meditū? de arboē ista morte mo
riemī Si ei nō peccass̄ hō nō fuiss̄
mortu? h̄ tā diu ī paradiso vixiss̄ q̄
deo placuiss̄ a tūc ip̄m cū aīa ad
celū duriss̄ Et cū p̄m? hō se morte
obligauit: iō oīs postēitas mōiet?
qz vt d̄t pl̄s p̄ncipio corruptor:
p̄ncipiat corruptū? Sic qñ arbor
mōiet? ī radice oēs rami ei? moriū?
Et cū illā mortē nālē nō. iij. p^o ē
gnal qz oēs sūt in suo dñmo a reci
pient sn̄az suam: nec p̄at aliam:
nec diuiti propter suas diuitias
nec nobili p̄pt̄ suā nobilitatē.

Vnde eccl̃s. Moritur doctus ⁊ in
doctus. diues parit̃ et paup̃ Vñ
dictū fuit quidā diuitiū Stulte hac
nocte morieris. Secdo mors ē hor
ribil̃ prop̃t̃ horribilē visionē de
monū qui sūt p̃ntes ⁊ expectant
aīam Vñ legit̃ q̃ demon erat iux̃
cruce dū xp̃e pepēdit i ea q̃ nunq̃
peccauit: q̃nto magis peccōri assi
stat qui in diuersis pecc̃is moitur
Vñ ih̃s. Terribilibz ocul̃ isperit
me inimic? Tercō mors ē formi
dabil̃ prop̃t̃ dissoluēz oīm mē
broz. nā oculi vtuntur in capite.
vne rūpunt in corpe. et totū cor
pus crepat in dolore: ⁊ oīa mē
bra q̃rūtur vbi aīa sepat̃ a corpe
prop̃t̃ timorē. Vñ eccl̃s. Nō est in
hoīe dispositio torquē sp̃m suū
Q̃rto mors ē tribil̃ prop̃t̃ disas
sionē op̃ez. Nā in ictu oculi in se
pacōe aīa iudicat̃ ad etnā dāna
tionē. aut ad purgatoriū aut ad
vitā etnā. Tunc mala op̃a q̃ hō
fecit p̃ p̃mā nō deleta dicūt ad
hoīez pctōrem. Opera tua sum?
te nō delinq̃m? tecū ad iudiciū p
gem? Et si hō tūc ad corpe poss̃
redire ⁊ p̃māz agē: q̃ lib̃ter redi
ret. S; hō nō p̃t h̃ facē. iux̃ ṽbū
sap̃. Nō est reusio finis nr̃i. Ideo
hō debet se sp̃ disponē ad mortē.
qz nihil certū mortē. et nihil ĩcer
tius hora mortis. ⁊ sic patz p̃mū
videlz de morte natuālī q̃ est g̃nal̃
horribil̃. formidabil̃ ⁊ tribilis.
Secda mors ē pecc̃a mortal̃ Vñ qñ
hō est in pecc̃is mōrilibz q̃uis vi

uit corā hoībz ē tñ mortu? in aīa
Apoc̃a. Nōmē habes q̃ viuis: s; mortuus es. Vñ videm? q̃ mors
natural̃ facit corpe grauidū: ita
pctm̃ facit hoīez grauidū ad opus
bonū. Vñ nō q̃ p. n̄. instrumenta
moitur corpe? et occidit? P̃mū in
strumentū est gladi? q̃ multi mo
riūtur Ita p̃ pctm̃ inuidie mlti mo
riūtur i aīa. Nā inuidia q̃ gladi?
mltos occidit. Occidit gladi? inui
die p̃mos parētes in paradiso Oc
cidit gladius inuidie abel iustum
hoīez. redidit gladi? inuidie iustū
ioseph p. xxx. denarijs. ⁊ voluiss̃
eū occidisse nisi ruben dixiss̃. cla
mat sāguis ei? sup nos ad celum
Gladius inuidie suspēdit xp̃m in
cruce Et ideo dr̃ sap̃. Trilinguis
est g̃natio in mūdo q̃ pro dentibz
vtitur gladio Et iam mlti moriū
tur gladio inuidie Secūdu instru
mentum est q̃ multi moriūtur in
corpe h̃ est ignis p̃ quē auariciā
nō Vñ ps̃. Incederūt sanctuariū
tuū aē. Ignis nunq̃ d̃t sufficit.
ita auaricia Vnde ih̃s. Dēs studēt
auaricie a maioē vsq; ad minorē.
a prop̃ba vsq; ad sacerdotē. eo
q̃ multi moriunt̃ gladio auaricie
p̃ pctm̃ mōrle in aīa. Ideo legi? si
gurā nūi q̃ balaā voluit malediz
cere filio isrl̃ prop̃t̃ auariciā. tūc
āgelus d̃m stetit in via h̃is gla
dium d̃m in manu minans sibi
mortē etnā Ideo multi moriunt̃
igne auaricie: et gladio inuidie:
q̃ sūt duo instrumenta q̃ occidūtur

corpa et taliter etiā aīa. Terciū
instrumentū q̄ corpa occidunt est
iaculū baliste v^l sagitte p̄ quā in
telligit luxuria. vuln⁹ em̄ sagitte
cū labore curatur Ita p̄ctm̄ luxurie
si qđ p̄ctm̄ ducitur in consuetudinē
De h̄ iaculo luxurie dr̄ in p̄b⁹is.
hō luxuriosus vidēs mulierē pul
chriā seq̄tur eā in concupiscētia sua
donec sagittator ei⁹ vulnēt eū vt
moīatur in aīa. qz cū p̄ctm̄ consu
matū fuerit gnat mortē Quarto
instrumentū q̄ mlti submergunt⁹
est aq̄. Vñ ozeē. x. Samaria fecit
regē in supbia trāfire a petire sic
spuma sup aquā. Quid em̄ sup
bia est nisi spuma q̄ cito perit. Et
ideo supbus rex pharao submer
sus est in aquis: sicut plumbū in
aquis vehemētib⁹. Et sic p̄t⁹ t̄a
mors q̄ est mors p̄cā mortā que
assignat⁹ gladio iuidie. igni auar
cie. iaculo luxurie et aq̄ superbie
Tercia mors est spūal⁹ grē in aīa
q̄ moritur hō mundo et viuit xpō
Vnde ap̄ls Mortui estis mūdo a
vita vestra abscondita est cū xpō in
glia Ista mors affilatur mortī na
turali: a h̄ prop̄ multa. P̄mo qñ
hō debz mori: corp⁹ distēperatur
Secdo nō gustat Tercio vtiur in
pallorē Quarto appetit⁹ subtrahit⁹
Quinto cor frāgit⁹ Sexto aīa sepa
tur Septio sepelitur. Ita spūal⁹
hō qñ moītur mūdo p̄mo distē
peratur. q̄a dolet qđ deū offēdit
suis p̄cāis. et sic hō ducitur ad di
lectōem dei: et sic lāguet. Vnde in

cāti. Nūciate dilecto. qz amorē lā
gueo. Secādo gustū mundial⁹ di
lectōis amittit et solū celestia sa
pit Vñ p̄s. Gustate a videte qm̄
suavis est dñs Tercio in pallorē
vitiur Vñ ap̄ls. Caritas oīa suf
fert: oīa sperat Quarto appetit⁹
subtrahit⁹ Ita aīa moīenti mūdo
Gustato spū desipit oīs hō Hec
aug⁹. Quinto cor frāgitur p̄ alieni
amor⁹ subtractōez Greg⁹. Diuini
amor a dilectione totalit⁹ occidit
Sexto animā sepat ab oīb⁹ mū
danis a pacificat i deū. Vñ greg⁹.
Caritas scā pacificat in deum cor
vt nulli adhēreat nisi soli creatōi
et sic aīa mortua mundo viuit in
xpō. sicut in p̄s. dr̄ Mihi adhēre
deo bonū est: et ponere in deo spē
meā. et sic patz tertia mors q̄ hō
moritur mundo morte spūali. Et
illa morte mortui sunt oēs sancti
Quarta mors ē mors et̄nal⁹ mise
rie. vbi aīe moriūtur et tñ viuit
et mori nō pñt. De h̄is iobes in
apo. Comedēt linguas suas pre
doloib⁹: quia optāt mortē a moī
nō pñt De ista morte q̄ est valde
horribil⁹ dr̄ vna figūa in apo. xiiij
vbi vidit iobes āgelum cū falce
vt meteret qz messes supmature
et quicqđ messuit collegit a posu
it in horreū dñi sui. Tunc ali⁹ ve
nit cū alio falce acuto et quicqđ
messuit posuit in ignē ad oburē
dū in lacū ire dei magni Ita mors
spūalit⁹ est duplex. Vñ dr̄ in p̄s.
Preciosa est mors in asp̄u scōz

^{pro}
eius. Et sequitur Mors scorum pessi-
ma. Mittitur enim mors factorum quasi
angelus cum falce metens iustos quasi
vineas et botros stantes in flore.
et triticum quasi ponit in horreum cele-
stis glorie. Sed mittitur mors peccatorum
ad modum angeli mali cum falce ad
metendum peccatores. et quicquid mel
fuit posuit in lacum ire dei magnum ad
obvendum. Quare autem vidit mortem
in specie angeli metentis? Certe dicitur.
quod quando messor venit ad agrum ubi
multae spicae stant quae non sunt mature:
non expectat donec maturecant
propter aliquas spicas quae stant in-
maturnas spicas. Ita mors venit
quicquid improvisum: et non curat an spica
in homo sit matura. in patet ad mortem.
sed multos metit mors qui adhuc
stant in flore: et crescunt in inuicem.
Itaque quando messor est metens omnes spi-
cas facit circa terram equales quae superi-
us non erant equales. Itaque mors fa-
cit homines equales diuites et pau-
peres nobiles et ignobiles. for-
tes et debiles. Ideo prae-monet nos
saluator in euangelio d. Vigilate
quod nescitis diem neque horam mortis.
Qui ergo vult euadere mortem eter-
nam ut non interficiatur eternam mor-
tendo: debet hanc figuram bene nota-
re. Itaque legitur in quarto libro regum. Is-
mahel exiit in agrum et apprehen-
dit plusquam. lxx. paganos quasi iudi-
cauit perditores: et duxit ad medium
ciuitatis ut occideret. quasi omnes occi-
dit propter. x. quae dixerunt. Non occidas
nos. quod habemus magnam thesaurum

in agro tam humo quam triticum: et in
ordeo. melle et oleo. propter thesaurum
dedit eis etiam vitam ut ostenderet ei.
Ita moraliter mors scorum cum erit ad
interficiendum omnes homines: sed quia habent the-
saurum in cordibus bonorum operum quae
figurantur per hanc quatuor. Primum qui vult
euadere sic illi dicitur deus hanc thesaurum
ordei. per ordeum prima intelligitur. Unde
in euangelio iohannis. Est puer unus qui
habet quinque panes ordeaceos. in quinque
partes prima. scilicet confessionis. contritionis
satisfactionis. ieiunij et orationis.
Secundo debet habere thesaurum tri-
ticum per triticum nota passionem christi
quam debet portare in memoria. Unde
dominus afficit se grano tritici dicens.
Nisi granum frumenti cadens in
terram mortuum fuerit: ipsum solum ma-
net. Si autem mortuum fuerit multum
fructum affert. Quia videmus quando
granum tritici spargitur: tunc in se
moriatur et fructum affert: sed si manet
integrum: tunc non facit fructum. Ita
passio christi. Si christus non fuisset pas-
sus: nullum fructum salutis sua na-
tuitas fecisset. Sed ex quo mortuus est
multum fructum protulit. Tercio deus homo
hanc thesaurum mellis quae significat dul-
cedinem vite eterne ut deserat et caue-
at peccatum et gustet illud mel. Unde anima
deuota. Quoniam dulcia faucibus meis
eloquia tua super mel ori meo. Quarto
deus hanc thesaurum olei contra mortem
eternam. Oleum significat misericordiam. quod ser-
uat ferrum a rubigine. Sic opus misericordiae
ardet in lampade in ecclesia in hono-
rem dei splendet. Ita anima habens

oleū mie intromittit vt splēdeat
corā deo in vita etna vt de quīq;
v̄gimib; sapiētib; hūitib; oleū in
lāpadib; suis. i. miam. ideo intra
bāt vitā etnā Pt; ergo q̄ ad the
ma Mortu; ē vnice? fili? m̄is Ita
q̄duplex ē mors. videl; natural
q̄ optet nos moi. pccā mōilis a q̄
dēm? oēs custodiri. Mors spūal
q̄ m oriūtur mūdo hāc mortē de
bem? desiderāe Mors etne dāna
tiois quā oēs formidāe debem?
h vt cū dño viuamus

Dmca. xvij Sermo. lviij

A huic locū Iu. xix. Qm̄
uis fides i hū xpī sit i vita
rē sal? aiaz: tñ sine opi
bus nō sanat Iux illd iaco. fides
sine opeib; mortua est. opa at q̄
fiūt ad credētes sūt i duplici dēa
Quedā sunt de se tā mala: q̄ non
aliq̄ mō pnt fieri bō in se vt sūt p
iuria. sarrilia. mēdacia. adulteria
rapina. vsuā. ac. q̄ a credētib; sūt
phibita Vñ ezech. Mīa q̄ peccat
uerit morte moiet nisi pīaz ege
rit. qdā sūt in se tā bō opa q̄ fiūt
a credētib; vt nullo mō in se pnt
fieri mala vt deū diligē a pximū
propē deū. Vñ ait aug. Qia in se
hūis sacrā malus p̄t eē malus: h
wīa hūis caritatē nō p̄t eē malus
Quedā sūt in differētia tā bō q̄
mala. vt ieiunare. orare. elemosi
nā dare. et h p̄t aliq̄s facē propē
vanā glīam vel propē deū. Vnde
greg. Sepe bō opa hō facit ppē
deū: h dū vana ē laus in mēte illa

bona opa amihilat et defēdat Et
de hīs trib; operib; fit mētio in
euāgelio. Pmo de hīs q̄ sūt ma
la in se vt insidiatio dñe bonitatis
qz xpō insidiabātur: ideo ipsū in
domo cōseruabāt Secdo q̄ sūt i se
valde bona vt informatio bonita
tis in dño amoē. Tercio q̄ sunt
mala a bō. vt sanatio in sabbato
S; in v̄a fide propē lucy supbie
debem? i hac vita locū hūilitatis
retinē: vt fiant nob etne retribu
tiones De h; d̄t in pñti euāgelio.

Vm itaret ibs in domū cuius
dā principis phariseoz sabbato
māducare panē. a postq̄ cū disci
pul suis māducauit panē obser
uabāt eū nō propē caritatē h in
dolo vt possent eū in aliquo capē
vnde eū accusarēt. Et ecce portas
uerūt ydropicū ante illū vt ipsū
curaret Et hec fuit intētio eoz. si
ipsū curaret vellēt dicē q̄ nō serua
ret sabbatū Et si nō curar; eū vel
lent dicē q̄ nō est misericors. Et
respondēs dixit ad legispeitos et
phariseos dicēs Lic; sabbato cu
rare. At illi tacerūt Ipse v̄o ap
prehensū infirmū illum sanauit
a dimisit eū Et dixit eis ibs Cui?
v̄rūm afin? a vos in puteū cadēs
die sabbato: a nō cōtino extrahit
eū: a tamen nō violauit sabbatū
Et nō pōterāt ad h; rñdere Vidēs
ibi aliq̄s supbos inuitatos. dixit
eis parabolā intēdēs q̄a p̄mos
accubitos desiderabāt. Cū inuita
tus fueris ad nuptias in supmo